

העליונים למים התחתונים אלא כמלא נימה, כמו שבארורו בעלי המשנה, והנימה הזו היא צדיק, ולא לחנם פרושהו הראשונים שהקדוש ברוך הוא מדקדק עם הצדיקים אפלו כחוט השערה.

ואין נימה ונימה של שערה של העתיק הקדוש שלא יוצאת ממעין עליון, והנימה הזו היא ו', מעינו היא י' שעולה באור עד אין סוף ויורד עד אין תכלית.

והיא עשר, ובגללה נאמר עשר אמות ארך הקרש, אמו"ת הם מאו"ת בהפוך, ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד, זה סוד שעור הקומה, שהוא הולך על ק"ו המדה. מה זה ק"ו? זו האות י', שהיא מדה לכל שעור של הגוף.

היא מדה בין עין לעין, ועליה נאמר אצבע אלהים היא, הוא שעור של ארך החטם, והיא שעור של כל אצבע ואצבע ושעור בין אצבע לאצבע ו' (נ"א).

י' היא מדה של שפה, ומדה של עין ועין בעגול, ומדה של פן ופן של פנים, ומדה של קמ"ץ סתום, וכשנפתח קמ"ץ, נפתח בחמש אצבעות בסוד של ה', שבהם תקו הנה הולך חמש מאות שנים.

ובאשר (פאשר) יורד למטה אל הצדיק, נקרא שעור, וכשעולה למעלה לאם העליונה, נקרא קומה, וסוד הדבר - וימדו בעמר, זו שכינה עליונה, שהיא עמר לגלגלת, שהיא גלגלת הראש, ושכינה התחתונה היא ספירת העמר, שבו מונה שבע ימים שהם שבע שבתות, שיש בהם ארבעים ושנים של ששה של כל שבוע, ושבע שבתות, הרי מ"ט (של מטטרין), שהם

כמלא נימא, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין, והאי נימא איהו צדיק, ולא למגנא אוקמוהו קדמאין, דקודשא בריך הוא מדקדק עם הצדיקים אפילו כחוט השערה.

ולית נימא ונימא דשערה דעתיקא קדישא דלא נפקא ממבוועא עלאה, והאי נימא איהו ו', מבוועא דיליה י', דסלקא באורא עד אין סוף ונחתא עד אין תכלית.

ואיהו עשר, ובגינה אתמר (שמות כו טז) עשר אמות ארך הקרש, אמו"ת אינון מאו"ת בהפוכא, ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד, דא רזא דשעור קומה, דאיהו אזיל על ק"ו המדה, מאי ק"ו דא את ו', דאיהו מדה לכל שעורא דגופא.

איהו מדה בין עינא לעינא, ועלה אתמר (שם ה טז) אצבע אלהים היא, איהו שיעורא דאורכא דחוטמא ואיהו שעורא דכל אצבעא ואצבעא ושעורא בין אצבעא לאצבעא ו' (נ"א).

י' איהו מדה דשפה, ומדה דכל עינא ועינא בעגולא, ומדה דפן ופן דאנפין, ומדה דקמ"ץ סתים, וכד אתפתח קמ"ץ אתפתח בחמש אצבעין ברזא דה', דבהון האי קו אזיל חמש מאה שנין.

וכד (ס"א ו' כד) נחית לתתא לגבי צדיק אתקרי שיעור, וכד סליק לעילא לגבי אימא עלאה אתקרי קומה, ורזא דמלה (שם טז יח) וימדו בעמר דא שכונתא עלאה, דאיהו עמר לגלגלת, דאיהו גלגלתא דרישא, ושכינתא תתאה איהו ספירת העומר, דבה מני שבע יומין דאינון שבע שבתות, דאית בהון בהם ארבעים ושנים של ששה של כל שבוע, ושבע שבתות, הרי מ"ט (של מטטרין), שהם